

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

לפני כבוד השופטת בכירה יעל הניג
התובעת
פלונית
ע"י עו"ד רן פרויליך

נגד

הנתבעים

1. מירב שר
2. התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"מ
- ע"י עו"ד שלמה ברקוביץ ועו"ד דנה לדרר בר משה

פסק דין

1. תביעה לפי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה – 1975 (חוק הפיצויים).

הנתבעת מבטחת הרכב המעורב, מכירה בכיסוי ובחבות והמחלוקת מוגבלת לנושא הנזק.

עובדות צריכות לעניין

2. התובעת ילידת 1978, בעלת רישיון לראיית חשבון, עובדת בשירות המדינה.
3. ביום 28.10.10 נפגעה בתאונת דרכים, כאשר טרקטורון בו הוסעה התהפך (התאונה).
- ממקום התאונה פונתה לבית חולים "הדסה עין כרם" שם אובחנה כסובלת משבר פריקה עם תזוזה בזרוע ימין ומקרעים בגידים ובעצבים של כתף ימין. היא אושפזה ונותחה להחזרה ולקיבוע השבר באמצעות פלטה וברגים. ביום 3.11.10 השתחררה.
4. לאחר שחרורה החלה לסבול מתסמינים נפשיים סביב אירוע התאונה, טופלה בשיחות ואובחנה על ידי פסיכיאטר כסובלת מתסמונת פוסט טראומטית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

5. ביום 7.6.12 אושפזה, נותחה להוצאת הקיבוע והשתחררה ביום 12.6.12 (הניתוח השני).

הנכות הרפואית וקביעות נוספות במוסד לביטוח לאומי

6. המוסד לביטוח לאומי (המל"ל) הכיר בתאונה כתאונת עבודה. התובעת הגישה תביעה לקביעת דרגת נכות מעבודה ועמדה לבדיקת וועדות רפואיות בענף נפגעי עבודה. תחילה נקבעו לה נכויות זמניות:

100% מיום 29.10.10 עד יום 27.1.11 ; 100% מיום 28.1.11 עד יום 10.3.11 ; 45% מיום 11.3.11 עד יום 30.9.11 ; 35% מיום 1.10.11 עד יום 6.6.12 ; 100% מיום 7.6.12 עד יום 31.7.12 ; 35% מיום 1.8.12 עד יום 31.1.13.

7. הנכות הרפואית - החל מיום 1.2.13 נקבעה לה נכות צמיתה בשיעור 28% בהתאם לתוספת בתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז – 1956 (התקנות). הנכות מורכבת מהנכויות הבאות:

20% בגין הגבלת תנועות בפרק הכתף לפי סעיף מותאם 41(4) (ב)-(ג) לתקנות ; 10% בגין קשיי התמודדות, חרדות ותגובה דיכאונית, לפי סעיף 34(ב) לתקנות.

קביעה זו מחייבת בתביעה מכוח סעיף 6' לחוק הפיצויים.

8. וועדת הרשות לעניין תקנה 15 (וועדת הרשות) קבעה שהתובעת אינה מוגבלת בעבודתה בראיית חשבון עקב הפגיעה בכתף. המל"ל אימץ את המלצתה ולא הפעיל את התקנה. קביעה זו אינה מחייבת בתביעה.

הפגיעה התפקודית

9. התובעת מבקשת לקבוע כי נכותה התפקודית זהה לנכותה הרפואית. לטענתה הנכויות המרכיבות את הנכות הרפואית מתבטאות בהגבלת תנועות הכתף, כאבים עזים ויומיומיים, חרדות, דיכאון, הפרעות בשינה, תסכול, התפרצויות בכי, מתח, לחץ ופגיעה חמורה במוטיבציה. שילוב הנכויות מחמיר את הפגיעה התפקודית. כתוצאה מהנכויות פרשה מעבודותיה בתחום ראיית חשבון וכמראה באקדמיה. התובעת ערה להשבחת שכרה בחלוף הזמן אך לטענתה, אלמלא נכותה הייתה עוסקת בראיית חשבון בשכר גבוה יותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

10. הנתבעת מבקשת לקבוע כי הנכות התפקודית נמוכה משמעותית מהנכות הרפואית ואף אינה מהווה מגבלה תפקודית בעבודתה של התובעת. לראיה, קביעתה של וועדת הרשות. הנתבעת חולקת על קשר בין הנכות לבין הפסקת עבודתיה של התובעת. לטענתה, התובעת בחרה "לשנות כיוון" ולעבוד בשירות המדינה משיקולים אחרים. לאור השכלתה האקדמית, פתוחות בפניה אופציות תעסוקתיות מגוונות ואין להניח שאלמלא התאונה הייתה בוחרת לעסוק דווקא בראיית חשבון.

11. הנכות הרפואית משמשת נקודת מוצא, אולם יש להוסיף ולבחון את השפעתה על הנפגעת המסוימת. יש לבחון בין היתר את אופי הפגיעה, השפעת הנכות על מקצועה של הנפגעת תוך התחשבות בגילה, השכלתה וכישוריה. משקל ממשי יינתן לראיות הנוגעות להשלכה התפקודית בפועל, למשל – לשינויים שחלו בשכר הנפגעת (ע"א 3049/03 גירוגיסיאן נ' רמזי, פ"ד נב(3) 792 (1995); ע"א 4302/08 שלמייב נ' בדארנה (2010), ע"א 2577/14 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ (2010)).

בהערכת ההשפעה על כושר ההשתכרות - נכות אורתופדית משמשת מקור השראה כאשר משלח ידה של נפגעת כרוך בעבודה פיזית (ע"א 2577/14). אולם גם כאשר משלח היד אינו כרוך בעבודה פיזית, ניתן לייחס לנכות אורתופדית משקל ממשי. כך למשל בהצטרפה לנכות נפשית, להיעדר ביטחון תעסוקתי ולצמצום היקף העבודה (ראו ע"א 4302/08 שם הנפגעת הועסקה כרופאה בחוזה אישי, "ירדה" לחצי משרה, ובמהלך המשפט הוחלט על אי חידוש ההתקשרות עמה).

12. אינני שותפה לעמדתה של וועדת הרשות, ואנמק: עבודה משרדית דורשת ישיבה ממושכת מול מחשב, הפעלת "עכבר" ומקלדת באופן המערב כתף וזרוע. ראיית חשבון דורשת בנוסף גם כושר ריכוז, יכולת להתמיד בעבודה בלחץ לעיתים משך שעות ארוכות (למשל סמוך להגשת דיווחים לרשויות המס). קיימת אפוא משמעות תפקודית לשילוב בין הגבלה בתנועות, כאבים עזים ומתמשכים, חרדות, דיכאון, מתח ולחץ. למשמעות זו, המתבטאת בנכות של 28%, יש משקל של ממש.

הגעתי למסקנה שהנכות הרפואית תפקודית במלואה.

השפעת הנכות התפקודית על ההשתכרות ועל כושר ההשתכרות

13. נסקור את קורות התובעת לפני התאונה ולאחריה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

14. לפני התאונה - התובעת הצטיינה בבית הספר התיכון, למדה במסלול מחוננים וסיימה בגרות במתימטיקה 5 יחידות כבר בכיתה י'. בתום שירות סדיר בצה"ל המשיכה לקבע, הצטיינה כקצינה וקודמה לדרגת רס"ן.

בשנת 2005, והיא כבת 27 שנים, השתחררה לאזרחות.

בשנת 2008 קיבלה תואר ראשון במדעי המדינה מאוניברסיטת בר-אילן (האוניברסיטה). כמו כן סיימה בהצטיינות לימודי כלכלה וניהול במכללת תל-חי. באותה שנה החלה ללמוד חשבונאות באוניברסיטה ובמקביל, לעבוד במשרד רואי חשבון קוסט, פורר, גבאי את קסירר (המשרד).

במאי 2009 סיימה את לימודי החשבונאות והחלה להתמחות בראיית חשבון. היא התקבלה למחלקה המקצועית במשרד אליה מתקבלים סטודנטים מצטיינים ובעלי כישורים גבוהים. עבודתה הייתה אינטנסיבית, לחוצה והתמשכה שעות ארוכות (כך העידה ולא נסתר).

בסמסטר ממרץ 2016 עד יוני 2010 הרצתה גם בבי"ס גבוה לטכנולוגיה.

העבודה במשרד הייתה אינטנסיבית, לחוצה והתמשכה שעות ארוכות. בממוצע 10 – 12 שעות ביום ובתקופות של לחץ מעל 16 שעות ביום בתוספת עבודה בבית (עדותה בעמ' 7, עדות י' שהתמחה אתה בעמ' 3). לפני התאונה סיימה כמעט שנתיים של התמחות וצלחה את בחינות ההסמכה של לשכת רואי החשבון.

ביום 28.10.10 נפגעה בתאונה.

15. לאחר התאונה – התובעת לא עבדה במשך 8 חודשים. למרות שלא השלימה את ההתמחות, זכתה להתחשבות וקיבלה רישיון לעסוק בראיית חשבון, ביום 2.6.11.

ביום 26.6.11 שבה לעבודה חלקית במשרד וכך המשיכה עד סיום עבודתה (אישור המשרד מיום 5.6.16, נספח ו' למוצגי התובעת).

ביום 7.6.12 התאשפזה לניתוח השני ומאז לא שבה למשרד.

ביום 5.8.12 התפטרה.

בסוף שנת 2012 החלה ללמוד לתואר שני באוניברסיטה (עמ' 8). ביום 24.6.14 קיבלה תואר שני בלימודי משפט.

מפברואר 2013 עד אפריל 2015 עבדה במשרה זמנית, על פי חוזה אישי בשירות המדינה. במסגרת זו עסקה בהשמת עובדים, תפקיד שאינו כרוך בראיית חשבון (שם, עמ' 9).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

עבור חודשים מאי 2015 – נובמבר 2015 שולמו לתובעת דמי אבטלה.
ביוני 2016 החלה לעבוד כרואת חשבון במשרד "בייקר טיילי". בספטמבר 2016 התפטרה.
באפריל 2017 שבה לעבוד בשירות המדינה באותו תפקיד. הפעם אינה ממלאת מקום אך היא מועסקת בחוזה אישי המוארך מדי שנה מחדש ואינה נהנית מקביעות (שם, עמ' 10).

16. תלושי השכר שהגישה התובעת, מלמדים על שכרה החודשי בחלק מן התקופות.

ערב התאונה השתכרה 7,260 ₪, ארבעה חודשים קודם לתאונה, השתכרה מהרצאות 1,164 ₪ נוספים, ובסה"כ – 8,424 ₪.

לאחר התאונה ובתום תקופת אי-כושר שבה למשרד ועבדה כרואת חשבון. מאישור העסקה שהכין המשרד, עולה שחזרה לעבודה חלקית, ללא התייחסות לשכרה (נספח ו' למוצגי התובעת). התובעת לא הגישה תלושי שכר, לא הצהירה על שכרה ולא הוכיחה את רמת השתכרותה בתקופה זו.

בעבודתה במשרה זמנית בשירות המדינה, השתכרה 11,704 ₪.

בעבודתה כרואת חשבון במשרד פרטי, השתכרה 11,195 ₪.

מאז שבה לשירות המדינה, היא משתכרת 13,657 ₪.

17. התובעת לא הוכיחה שפרשה מראיית חשבון ומהרצאות עקב נכותה.

ראשית, נכותה אינה מונעת ממנה לעבוד במקצוע. אנשים עם נכויות קשות יותר עובדים במקצועות ובתפקידים תובעניים, ומתמודדים עם מגבלותיהם.

שנית, התובעת עבדה לאחר התאונה כרואת חשבון כאשר בתקופה זו סבלה מנכויות זמניות של 35% - 45% אפילו עבדה באופן חלקי (4 עד 5 שעות ביום, עדותה בעמ' 8), הרי התמידה בכך 14 חודשים.

שלישית, כאשר עבדה במשרד רואי חשבון, עזבה כעבור מספר חודשים. לדבריה התפטרה מפני שלא הצליחה מבחינה פיזית ונפשית: "נכון זו עבודה משרדית, אי אפשר להשוות את הלחץ במשרד של רו"ח לאינטנסיביות ושעות הריכוז ואת העומס שמוטל עליך לעומת העבודה שאני עובדת היום" (עמ' 10 למעלה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

כיום היא עובדת 8.5 שעות בשירות המדינה ולדבריה, הממונות שלה מכירות את מגבלותיה ויודעות שאינה מגיעה לעבודה כשיש לה בעיה (שם).

התובעת לא זימנה לעדות את הממונות שלה, קולגות או ממונים ממקומות עבודה אחרים.

העדים שזימנה הם י' שהתמחה אתה והעיד על תנאי העבודה במשרד וד', בת דודתה שהעידה כי היא משתכרת 25,000 ₪ בחודש (ללא אסמכתאות). י' משמש ראש החוג לחשבונאות במרכז אקדמי ואינו עוסק בראיית חשבון (עמ' 3). ד' עובדת כרואת חשבון פנימית בחברה (עמ' 4).

אפילו אניח ששכרם של כל רואי החשבון בשוק הפרטי גבוה מהשכר בשירות המדינה, רואה חשבון בשוק הפרטי נתון במסלול תובעני ונאלץ "לשלם" במתח, בעבודה לחוצה ובשעות עבודה רבות.

הצטיינותה של התובעת בלימודים ובמסגרות מסודרות (תיכון, צבא, אקדמיה), אינה מלמדת שהאפשרות להתמיד במסלול תובעני של ראיית חשבון, הייתה סבירה מבחינתה יותר מהאפשרות ללמוד באוניברסיטה ולעבוד במסגרת נוחה.

מעבר לנדרש, התובעת לא הוכיחה שנכותה מונעת ממנה להרצות באקדמיה או בבתי ספר. השגת התואר השני מלמדת לכאורה שכישוריה האינטלקטואליים השתמרו למרות נכותה.

18. נמצא שהתובעת הפסיקה לעבוד כרואת חשבון אך לא הוכיחה שהפסיקה בגלל נכותה או שנכותה מונעת ממנה לעבוד במקצוע. בשנים האחרונות השתלבה בשירות הציבורי, עובדת בתנאים נוחים, תמורת שכר נאה ולא הוכיחה ששכרה נמוך משכרם של רואי חשבון בנתונייה אלמלא התאונה.

עם זאת, לא לעולם חוסן. התובעת כיום בת 42, עובדת שלוש שנים בלבד בשירות המדינה (להבדיל מעבודה זמנית בעבר), המשך עבודתה מותנה בהארכת חוזה מדי שנה ולכן אינה נהנית מביטחון תעסוקתי. הנתבעת רואה בתאריה של התובעת "עושר אקדמי" אולם הם אינם מקנים ניסיון או יתרון נראה לעין בשוק העבודה. ככל שתיפלט מהשירות הציבורי, יש להביא בחשבון שתתקשה לשמור על אותה רמת שכר.

לאחר שקלול, אעמיד את הגריעה מכושר ההשתכרות על 22.4% (80% מחישוב אקטוארי).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

הפיצוי

הפסד שכר בעבר

19. אובדן כושר מלא - התובעת לא עבדה מיום 28.10.10 עד כולל יום 25.6.11. בתקופה זו והפסידה שכר חודשי של 7,260 ש"ח. אני מוכנה לקבל שאלמלא התאונה, הייתה מרצה בשנת הלימודים הבאה כמקובל במשרד ולכן הפסידה 1,164 ₪ נוספים.

חישוב ההפסד :

$$8,424 \text{ ₪} \times 8 = 67,392 \text{ ₪}.$$

20. מיום 26.6.11 עד כולל 5.8.12 – בתקופה זו סבלה התובעת מנכויות זמניות גבוהות (45% ו- 35%). לפי אישור המשרד, עבדה באופן חלקי וכך עולה גם מאישורי רופא תעסוקתי. התובעת טוענת שהשתכרה 3,000 ₪ לחודש ולאחר מכן 3,500 ₪ לחודש, אולם נמנעה מהגשת תלושי שכר, ללא הסבר.

התובעת מבקשת להעמיד את בסיס השכר על 15,000 ₪ ולפסוק הפסד של 12,000 ₪ - 11,500 ₪ בחודש.

הנתבעת טוענת שלא הוכח הפסד כתוצאה מהתאונה.

21. דעתי שונה. התובעת הוכיחה שעבדה באופן חלקי בתקופת הנכויות הזמניות. סביר ולמעלה מכך, שהמשרד לא התנדב לשלם לה שכר מלא תמורת עבודה חלקית. לכן ניתן לקבוע שהתובעת הפסידה שכר. לכך מתווסף הפסד בסכום ידוע עבור הרצאות. התובעת לא הניחה תשתית לקביעת בסיס שכר כטענתה. מצאתי לפסוק 50,000 ₪ על דרך האומדן (הפסד של כ- 3,500 ₪ לחודש).

22. מיום 6.8.12 ועד יום 31.1.13 - בתקופה זו סבלה התובעת מנכות זמנית של 35% בעקבות הניתוח השני. אני סבורה שלא הייתה יכולה לעבוד ולכן נגרם לה הפסד מלא.

חישוב ההפסד :

$$8,424 \text{ ₪} \times 6 = 50,544 \text{ ₪}.$$

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

23. מיום 1.2.13 עד יום 23.4.17 (תחילת העבודה בשירות המדינה כממלאת מקום עד תחילת העבודה הנוכחית בשירות המדינה) - התובעת לא עבדה מאז סיום העבודה כממלאת מקום בשירות המדינה ועד תחילת עבודתה במשרד רואי חשבון פרטי. ובהמשך, לאחר שהתפטרה מאותו משרד, לא עבדה עד תחילת עבודתה הנוכחית בשירות המדינה. עבור חודשים מאי 2015 – נובמבר 2015 קיבלה דמי אבטלה.

24. הצדדים חוזרים על טענותיהם והפעם הצדק עם הנתבעת. התובעת העידה על משלוח קורות חיים למאות משרדים, חלקם לא קראו לה לריאיון וחלקם אמרו לה שרמתה גבוהה מדי (עמ' 9). אולם היא לא פירטה ניסיונות קונקרטיים ולא טענה שנדחתה עקב נכותה. זאת ועוד, בתקופות בהן כן עבדה, עלה שכרה והשביח.
לא הוכח הפסד.

הפסד שכר לעתיד

25. בסיס השכר – התובעת מבקשת להעמיד את הבסיס על שילוש השכר הממוצע במשק. זאת לאור כישוריה ושכרה הגבוה אפילו במומה, 13,657 ₪.

הנתבעת מתנגדת. לטענתה יש להעמיד את הבסיס על השכר במועד התאונה לאור גילה של התובעת. מכל מקום, אין לקבוע בסיס מעבר לשכר המושבח, והטענה לשילוש השכר לא הוכחה.

26. התובעת נפגעה בתאונה בהיותה בת 32 שנים. ניסיונה התעסוקתי הסתכם בשנות שירות בקבע ובשנתיים (כמעט) של התמחות בראיית חשבון. הצטיינות בתיכון ובשירות הצבאי אינה מבטיחה שכר גבוה באזרחות. התארים האקדמיים מכובדים ועדיין, לא מדובר בתארים מתקדמים במקצועות בעלי פרופיל גבוה במיוחד. אני סבורה ששכרה כיום – 13,657 ₪ משקף את כושר השתכרותה. מאחר שלפניה 25 שנות עבודה עד הגיעה לגיל 67, יש להביא בחשבון תוספות שכר ועדכון מתון בהתאם לעלויות במשק.

לפיכך אעמיד את בסיס השכר על 15,000 ₪ (תוספת של כ- 10% לשכר כיום).

חישוב ההפסד :

$$22.4\% \text{ (שיעור הגריעה) } \times 15,000 \text{ ₪} \times 210.68 = 707,885 \text{ ₪}.$$

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

הפסד פנסיה בעבר ולעתיד

27. החישוב ייעשה לפי 12.5% :

$$67,392 \text{ ₪} + 50,000 \text{ ₪} + 50,544 \text{ ₪} + 707,885 \text{ ₪} = 875,821 \text{ ₪}$$

$$875,821 \text{ ₪} \times 12.5\% = 109,478 \text{ ₪}$$

סה"כ הפסדי שכר ופנסיה – 985,299 ₪.

עזרת הזולת

28. התובעת עברה שני ניתוחים וסבלה מנכויות זמניות תקופות ממושכות. בתצהירה לא הרחיבה על עזרה בעבר. באשר למצב הנוכחי, הצהירה שהיא מתגוררת בשכירות סמוך להוריה ואחיה, מתקשה בביצוע עבודות משק בית, הבאת דברים מגובה, חפיפה וצחצוח. עוד הצהירה שהוריה, אחיה וגיסתה המשפחה עוזרים לה באופן שוטף בעריכת קנית ובמטלות הבית הקשות ותומכים בה במישור הנפשי. בעדותה הוסיפה שהתגוררה עם הוריה בשני הניתוחים והם סייעו לה וקילחו אותה (עמי' 9 למעלה).

29. התובעת לא זימנה את בני המשפחה לעדות. אולם, היא נזקקה לעזרה משמעותית לאחר הניתוחים, לא העסיקה עזרה בשכר וסביר ביותר שעברה להתגורר עם הוריה אשר סייעו לה בכל צרכיה. יש לפסוק פיצוי על דרך האומדן.

אין ספק שתיזקק בעתיד לעזרה בשכר, והעובדה שאינה מעסיקה כיום עזרה בשכר אינה מעלה ואינה מורידה. מגבלותיה ומכאוביה לא ייעלמו עם הזמן, סביר יותר שיחמירו.

פוסקת 240,000 ₪:

לעבר – 30,000 ₪; לעתיד – 210,000 ₪ (על בסיס 1,000 ₪ לחודש).

הוצאות רפואיות

30. התובעת הצהירה כי קיבלה החזרים עבור חלק קטן מהוצאותיה. להערכתה סכום ההוצאות עומד על 70,000 ₪ ולתצהיר צירפה קבלות על סך 50,000 ₪. הסכום המבוקש הגיע ל – 80,000 ₪ בסיכומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

הנתבעת מתנגדת ובצדק.

31. מאחר שמדובר בתאונת עבודה, המל"ל מכסה את רוב רובן של ההוצאות הרפואיות, לרבות נסיעות לטיפולים. התובעת העידה שאינה זוכרת כמה קיבלה מהמל"ל כהחזר ושעשתה מעקב דוח אקסל על כל הוצאה שהוציאה. עוד מסרה שיש לה אישור מהמל"ל על כמה הגישה ועל כמה היה ההחזר ושהעבירה את האישור לעורך דינה (עמ' 10).

כאשר התובעת דורשת פיצוי בגובה של עשרות אלפי ₪ ומאשרת שפנתה למל"ל וקיבלה החזר, עליה לגבות כל הוצאה והוצאה ולהוכיח שלא בוצע בגינה החזר. מאחר שלטענתה אינה זוכרת מה היקף ההחזר ולא שמרה בידיה את אישור המל"ל, לא הוכיחה זכאות לכל הסכומים הנתבעים.

בהתחשב בהיעדר כיסוי מלא פוסקת לפי אומדן 10,000 ₪.

נזק לא ממוני

32. בעקבות התאונה אושפזה התובעת למשך 13 יום ונגרמה לה נכות בשיעור 28%. בהתאם לתקנה 2(א) לתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון), תשל"ו – 1976, פוסקת 58,800 ₪.

ראשי נזק – סיכום

הפסדי השתכרות ופנסיה	₪ 985,299
עזרת הזולת	₪ 240,000
הוצאות	₪ 10,000
נזק לא ממוני	₪ 58,800
סה"כ	₪ 1,294,099

ניכויים

33. מסך הנזקים יש לנכות את התגמולים שקיבלה התובעת ותקבל מהמל"ל בענף נפגעי עבודה. בהתאם לחוות דעת אקטוארית שהגישה הנתבעת בזמנו, עומד סכום הניכויים על 567,430 ₪. הנתבעת תגיש חוות דעת עדכנית תוך 10 ימים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12088-11-15

34. אין לנכות דמי אבטלה שכן לא נפסק לתובעת פיצוי לחודשים בהם שולמו דמי אבטלה.

סוף דבר

35. הנתבעת תשלם לתובעת 1,294,099 ₪ בניכוי תגמולי מל"ל כאמור לעיל (הסכום הפסוק).

בנוסף תשלם לתובעת שכר טרחת עורך דין בשיעור 15.21% מהסכום הפסוק, שכר עדי התובעת בסך 500 ₪ ואגרות משפט.

ניתן היום, ו' תשרי תשפ"א, 24 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

יעל הניג, שופטת בכירה